

Madame

Augusta Petrea Henriette Hansen, født Bredal.

Død i Kastrup den 21. 8. 43. 25 Aar.

Min Augusta! Du er gaaet bort -
Alting er mig nu saa tomt og øde,
Hvorfor var Din Foraarslyst saa kort?
Siig mig, hvorfor Du saa tidlig døde?
Var Du ikke from og god, som Faa?
Led Du ei taalmodig til det Sidste?
O, hvi vilde Gud dog fra mig vriste,
Dig, hvis rene Hjerte han dog saae.

Tidt og lønligt til Dit ømme Bryst
Sank jeg for at hente Fred og Hvile;
I Dit blide Øie fandt jeg Trøst,
Freden gav mig Dine hulde Smile.
Hvo vil nu mig give denne Fred?
Verden er saa underlig, urolig;
Lad Din Aand da fra siin Himmelbolig
Mig omvæve med Din Salighed.

Eller tag mig hellere til Dig,
At min Aand ved Din kan saligt bæve;
Alt paa Jorden jo er tabt for mig,
Og hos Gud det er saa godt at leve.
Haabet selv brast med Dit brudte Leer;
Thi Du kan mig her ei mere lære,
Blid og from og god, som Du, at være -
En Augusta faaer jeg aldrig meer.

See da ogsaa fra Din Herlighed
Til Din ædle Moders ømme Smerte;
Meddeel ogsaa hende Engles Fred;
Det vil lindre hendes Moderhjerte.
O, Augusta! Du vor Kummer seer;
Vink os op til Dig i Edens Skygge;
Hjertet længes efter der at bygge -
Her er ingen, ingen Glæde meer.

Kastrup, d. 25de August 1843. H. A. Hansen.